

Uperiodisk tidsskrift

Uperiodisk tidsskrift

PHAMILIEDRAMA

for Sct. Omega Broderskab

Omega

Bulletin

Nummer 4-2016, 39. årgang

FØRSTE NUMMER

EPIKE!

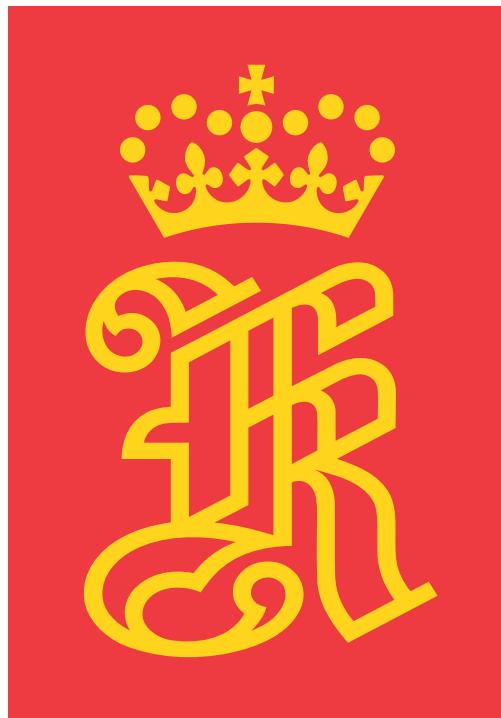
NOVELLE

MÅLT

OMEGA BULLETIN WANTS YOU

REAL FUNI

zero

KONGSBERG

Innhold

Styrets Kommentar.....	4
Comiteesiden.....	5
Hvad der hender.....	6
McDonalds Guide.....	7
Makers Fair	8
Tegneserie.....	11
Hvordan overleve i syden.....	15
Midtsidepiker.....	16
Snapchat-bonanza.....	18
Å leve uten kjøleskap.....	22
Rett til tannlegen.....	23
Høy musikk	24
Hvordan nappe bein ut av laks.....	26
Spillanmeldelse.....	28
Bullshit.....	30
MesterKu.....	32

Leder

Vinden har stilnet hen, temperaturen har sunket og alle lyder har forsvunnet. En æra er forbi, og aldri vil det bli det samme igjen. Over hele landet gråter Omegas brodre item systre stille, og hvisker til sine venner: "det kommer til å gå bra til slutt". Nei, det er ikke sommerferien som er over, men min tid som Redacteur. I ett år har jeg herset med mine undersætter, ringt dem kvelden etter deadline, kalt inn til møte alt for sent og kjeftet på min fargeblinde layout-ansvarlig fordi fargene er feil. Jeg tar med meg mye lærdom, spesielt har jeg utvidet øl-horisonten til de grader: jeg har smakt ol jeg aldri har smakt før, og sikkert aldri kommer til å smake igjen. Nå håper jeg at de nye-gamle gleder seg til å ta over ansvaret, og ikke minst få med mange hyggelige nye i komitéen! Så SØK OMBUL, vi trenger hyggelige vaffel-spisere til å ta over nå som jeg og mine med-gamle går over til pensjonistenes rekker. Jeg lover å komme tilbake og hjemmøke dere med ordene: "alt var bedre før".

Så vil jeg vie et avsnitt til min kjære besteforeldre, Mimmi og Dæddæ, fordi dere nok er de eneste som leser denne leder-spalten. Jeg er glad i dere, og syns det er ordentlig hyggelig at dere leser hvert nummer jeg har laget :-)

PANG.

Marie Pauline Kristiansen

*Hendes Scriptkunnigheed
Redacteuren*

Omega Bulletin

Uperiodisk tidsskrift for Sct. Omega Broderskab. Utgis i 200 eksemplarer. Forside illustrert av Embla Trasti Bygland.

Redacteur:

Marie Pauline Kristiansen

Layout:

Christoffer Bakken

Halvor Haukvik

Illustrasjon:

Alexandra Skau Vedeler

Fahd Boujmai

Embla Trasti Bygland

Futharkknarker:

Torjus Klaftad, Mia Olea Vettestad,
Alexandra Skau Vedeler, Fredrik Ellertsen, Christoffer Bakken,
Embla Trasti Bygland, Pauline Hardeberg, Eirik Ekjord Vestervikær,
Frida Viset, Julian Aaserud

Adresse:

Omega Bulletin

c/o Sct.Omega Broderskab

NTNU Gløshaugen

Elektro-bygget

7491 Trondheim

(eller bruk postkassen på Omega-Loftet)

Elektronisk post:

ombul@omega.ntnu.no

Bidrag mottas med takk.

STYRETS KOMMENTAR

Hei alle sammen.

Først og fremst vil jeg ønske velkommen til alle nye studenter på ELSYS og Kyb. Gratulerer med å ha klart de høye opptakskravene som kreves for å komme inn på disse studiene. Dere har jobbet hardt for å komme inn, og dere må trolig jobbe enda hardere for å klare å komme ut, men ikke la det hindre dere fra å gjøre det meste ut av årene her på NTNU.

Årets fadderperiode er nylig ferdig og selv om vi ikke var like heldige med været alle dager, så manglet det på ingen måte på humøret. Om Bar2Bar, rebusløpet eller Bumper Balls var din favoritt så håper jeg at fadderperioden har vært helt fantastisk.

I år som i fjor lagde vi en helt egen faddergruppe for alle dere som begynte på 2årig master, og ei heller i år manglet det på innsats fra den gjengen! Alt fra rebusløp til "rafting" på Nidelven så var det full innsats fra samtlige. På toppen av dette igjen skal rykte ha det til at dere nye 1.klassinger på ingen måte var noe dårligere. Det betyr bare en ting, at årets fadderperiode har vært en uforbeholden suksess.

"Om det er noe du husker fra første semester med Omega, kommer det til å være Phaeustum Immatricularis, Hvertfall de første timene"

Ellers for Omega er det en spennende tid i vente. I løpet av sommerferien så fikk vi godkjent flytting av rom, så ett kontor på G018A er snart historie. G026(litt borti gangen) mangler bare litt byggearbeid og noen strok med malning fra å være klart for innflytting. Dette er litt større en det gamle rommet noe som passer bra for en linjeforening i vekst.

Dette er en noe spesiell tekst å skrive da det blir min siste som Stormeister. Etter 2 år i Hovedstyret er det snart min tur å bli pensjonert (les: bitter), og i den forbindelse bør jeg kanskje nevne noe i denne spalten jeg burde gjort for veldig lenge siden: "Per Christian Olafsson".

Nå som det er gjort så vil jeg bare oppfordre samtlige av dere nye til å søke en komite, personlig vil jeg sterkt anbefale Hovedstyret! Det var alt fra meg, takk til alle som har bidratt til Omega gjennom mine år i HS. Brox out!

Vivat, Crescat, Floreat!

Hannems Saerligheid Stormeisteren
uudaf 97 'dis orden
Øystein Brox

COMITEESIDEN: OMEGA BULLETIN

Kjære Soelle Novice (AVSKY!). Du har kanskje hørt om oss i Omega Bulletin. Ord som skrivehelg, vafler, Gullblekka, og bodyshots har kanskje blitt slengt etter deg i løpet av ditt liv som underdanig og verdiløs. Snart kommer tiden for deg å trekke inn i Broderskabets rekker, og i den anledning ønsker jeg å fortelle deg, Soelle Novice (AVSKY!), hva to år i Omegas beste commité har gitt meg.

"Min aller første fest med OmBul, Inn/Ut anno 2014, viste meg hvor stort spekter av følelser som kan oppleves på en kveld."

Min aller første fest med OmBul, Inn/Ut anno 2014, viste meg hvor stort spekter av følelser som kan oppleves på en kveld. Fra litt kleinhet, til avslappelse, mild beruselse, litt sterkere beruselse, ut mot grensen av det homoerotiske, opp til toppen av ruspåvirkning, ned et par hakk, så brått til smerte, ydmykelse, fortvilelse og skam, men heldigvis fulgt opp av selvironi (Les: kom på fest, ble drita, kræsja i en parkert bil med sykkel på vei hjem, brakk fortann).

Det føles litt uvirkelig å nå skulle være ferdig med OmBul. Da jeg ble huket tak i på Phaeustum for to år siden, en halvtime før fristen, av en rabilende fyllik som snøflet "Torjus, du, øøøøh, du burde søke OmBul mann" hadde jeg ingen anelse om hva som ventet meg. Nå, etter tolv skrivelser, to Gullblekker, en drøss med artikler og et fjell av vafler kan jeg utvilsomt si at det har vært et av mine aller beste valg. Jeg har fatt noen fantastiske venner, drukket mer Tequila enn man burde i løpet av et helt liv, og rett og slett hatt det så morsomt jeg ikke trodde jeg kunne ha det.

Soelle Novice (AVSKY!), du trenger ikke være med i OmBul for å ha en fantastisk studietid. Men den kommer definitivt til å være bedre.

Takk for meg, sok OmBul!

Torjus Klaafstad
Hands Underslagenheid
Dahlerknarken

HVAD DER HENDER

Swingkurs før Phaestum

13. september

Phaestum Immatricularis

15. september

SØKNADSFRIST FOR KOMITÉ

15. september kl. 23:59

Åpen øving med Omega Kor

19. september kl 18:15 i EL4

Generalphorsamling

6. oktober

Loc- og Hyttephaest

27. oktober

DEN ULTIMATE McDONALDS-GUIDEN

Dette er en guide jeg oppfordrer alle brodre item systre å lese! Som en hardtarbeidende burgerflipper har jeg opplevd mange kunder som føler seg irritert over hva jeg har gjort eller sagt til dem. Men bare så det er klart, burgerflippere er mennesker også, og vi irriterer oss like mye over hva dere presterer å gjøre hver eneste gang dere kommer for å kjøpe mat av oss. Derfor har jeg laget en guide for alle burgerelskere, slik at handelen på McDonalds neste gang blir perfekt!

Hør på oss i Drive-Thru

Drive-Thru er et veldig komfortabelt valg for mange mennesker. Du kjører inn til mikrofonen, bestiller, kjører til neste luke, betaler, kjører til siste luke også får du maten. Ikke vanskelig, ikke sant? Jo, for det er det. Når du er ferdig med å bestille maten, legg merke til om vi sier "neste luke" eller "siste luke". Alt for mange ganger har jeg opplevd biler som har kjørt forbi meg i luke 1, så må jeg be bilen bak rygge fordi DU var uoppmerksom. Hør på oss, ikke ødelegg systemet vårt!

HVA SKAL DU HA I HAPPY MEAL?

Det er veldig enkelt for småbarnsfamilier å velge McDonalds som spisested, hvertfall på sondager. Barna får leke, mamma får salaten sin og pappa får Big Tasty-menyen sin med en ekstra Big Mac til 30kr. Men de fleste foreldre sier bare at de skal ha en Happy Meal med brus, så tror de at de er ferdig med barnas bestilling. Husk å si om du skal ha hamburger, cheeseburger, nuggets eller fisk. Og være spesiell når det gjelder pommes frites eller frukt/gulrotter, veldig slitsomt å spørre hele tiden.

Rydd opp etter deg!

Er det ikke veldig irriterende når du må stå i kø i 10 min for å bestille mat, også tar det 7 min ekstra etter det for å få maten klar? Jo, det er veldig irriterende, men fordi dere ikke rydder opp etter dere må jeg rydde og vaske istedet for å kanskje betjene dere i kassa eller lage ekstra mat på kjøkkenet. Ser dere mørstet eller?

VELDIG VELDIG store bestillinger

Har du tenkt til å kjøpe 90 cheeseburgere uten agurk? Eller 30 Big Mac-menyer? Vær så snill, RING INN noen timer før!

"Jeg kjøpte pommes frites, men den var kald!"

Virkelig? Friteres i olje på 180 grader og ligger deretter i en varmebinge du kan brenne hånda ved holde for lenge under? Kyss meg i ræva.

Se på prisen!

Frappe er veldig populært på McDonalds, en liten for 35kr og en stor for 40kr. Men på skiltene så står det at du kan få en frappe FRA 35kr, ikke for 35kr. Ikke bli sur for at vi skriver inn en stor frappe, du må spesifisere hvil du skal ha en liten!

"DET ER IKKE BACON PÅ BURGEREN!"

"Har du prøvd å se underosten? ;D"

"Kan jeg få en kopp med vann?"

Selvsagt kan du få en kopp med vann, på en varm sommerdag er det ikke noe som er mer deilig enn en varm kopp med vann, så det gir vi med glede ut. Men når vi er så snille å gi deg en kopp for å fylle på gratis vann, IKKE fyll på brus istedet, dere aner ikke hvor irriterende vi blir da!!!

Håper dere begynner å følge disse retningslinjene. Det gjør opplevelsen deres og livene til burgerflippere mye mye bedre!

Bare for å unngå soksmål:

"Dette er ikke offisielt fra McDonalds Norge og jeg representerer ikke McDonalds Norge på noen som helst måte."

Christoffer Bakken
Futharkknark

MAKER FAIRE 2016

Utforskere: Julian Aaserud, Embla Trasti Bygland, Pauline Hardeberg

Helga 27./28. august var Solsiden overfylt med teknologientusiaster i alle alder. En gang i året arrangeres nemlig oppfinnerfestivalen Maker Faire i Trondheim. I år fantes det noe for enhver smak! Utstillerne ("Makers") var alt fra Omegastudenter til veletablerte forskere. Man fikk prøve undervannsdroner og kollisjonssikre droner. Det var både postapokalyptisk workshop og Lego-workshop. Man fikk til og med sjansen til å høre farger! Ombul var innom, og her kommer noen av høydepunktene fra rundturen.

Omega Verksted

Trondheims beste verksted, Omegas egne Omega Verksted, var selvfølgelig på plass i år. De hadde, blant mye annet, en egenutviklet tedypper. Skulle du være av den typen som elsker te, men er alt for lat til å dyppe teposen i tevannet, passer denne oppfinnelsen deg utmerket! I tillegg hadde de en Tesla-coil, og en imponator. Samtlige tilskuere ble dermed kraftig imponert.

Smørekoppen

Omega var ikke den eneste linjeforeningen representert på Maker Faire. Smørekoppen (avsky!) hadde også forvillet seg inn på Solsiden. Smørekoppen Engineering hadde med seg et nokså ukonvensjonelt kjøretøy. De hadde bygget en terrengbil med stabilisert sete, slik at man sitter horizontal uansett hvor humpete underlaget skulle være. Til tross for at Smørekoppene er avsky, evig avsky, må vi innrømme at Smørekoppene kan å bygge. De er ikke så veldig flinke, men helt okei.

Hoppestyler

En av våre favorittposter var Nito. De hadde med seg sine egenutviklede hoppestyler, eller som vi kaller de: General Grievous Cosplay. Selv om målgruppen for stytlene trolig var en del yngre enn NTNU-studenter, måtte barna stå i kø da vi skulle prøve oss. Julian var en racer på stylter, og tok en lett joggetur rundt hele Solsiden, med Nito-mennene i refleksvester på slep.

Monster

Maker Faire fikk også besøk fra Doctor Who og Minecraft-universets skumlestes monstre. Exterminate! Exterminate!

Mer eller mindre nytte oppfinnelser

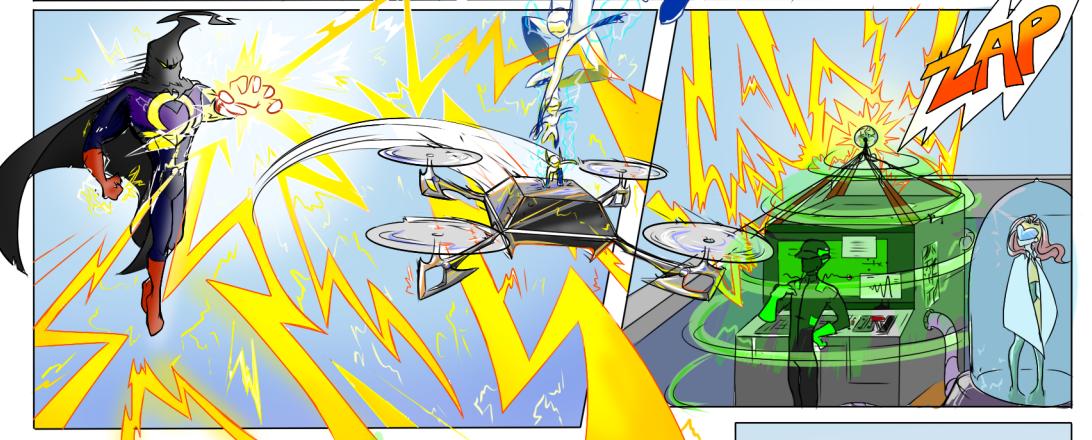
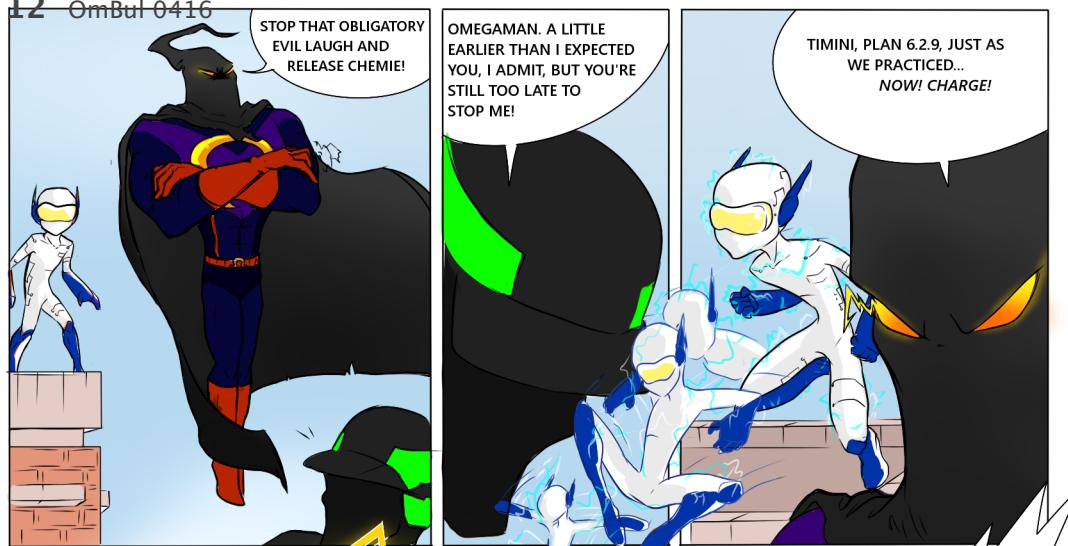
Eunchan Park fra Korea har laget en veldig nytlig (og en smule deprimerende) oppfinnelse. Denne lille robotten heter Drinky, og er programert til å drikke sammen med deg. Målet med Drinky er at man aldri skal måtte drikke alene igjen. Et litt trist konsept, men robotten er dog veldig søt.

NTNU Colorophone bidro med en oppfinnelse av en mer seriøs art. De viste oss sin 3D-printede prototype av et enhet som skal kunne gi blinde mennesker muligheten til å "høre" farger. Maskinen bruker et kamera for å analysere farger og avstand, og koder denne informasjonen til lyd. NTNU Colorophone søker folk som kan noe om elektronikk og programmering, så ta kontakt om du er interessert i å hjelpe andre ved hjelp av teknologi!

FLERE BILDER FRA MAKER FAIRE

Tekst og illustrasjon: Alexandra Skau Vedeler

END

SØK OMEGA BULLETIN!

Vi i OmBul har et stort ansvar med å holde Omegas medlemmer orientert om siste nytt når det kommer til blant annet Omega-fester, sprittester, Bullshit og alt som ellers kan tenkes å være av interesse. Av faglig påfyll kan vi nevne den populære MesterKu, som holder liv i ellers tanketomme hoder. Dette er av diverse grunner noe vanskelig å få til uten journalister, grafikere, tegnere, korrekturlesere og hyggelige vaffelspisere. Straks pensjoneres en hel del slike personer fra Redaktionen, og vi oppfordrer dermed DEG til å søke komitéen vår!

Det skader ikke sjansene dine for å bli en av oss om du tilfeldigvis skulle ha minst én av følgende kvalifikasjoner:

- Våkent øye for sladder
- Karakteren 2 i norsk fra videregående
  - Den sier i all hovedsak noe om dine ferdigheter innen diktanalsyre
- Litt ledig tid
- Altså ikke fullstendig slukt av Samfundet (men litt slukt er lov, hilsen Redacteuren)
- Glad i vafler

Av spesielt nevneverdiges perks kan vi nevne daljen vår, som av kjennere er hyllet som den mest sexy på Glos. OmBul har også svært tette bånd innad i komitéen, noe som kan bekreftes av samtlige deltakere på vår Inn/Ut-fest. Bildet her til høyre gir også en viss indikasjon på nevnte bånds styrke. Du får også tilgang til hemmelighetsstemplet og umystifisert Bullshit! Vel, gitt at det finnes Bullshit å skrive om da..

Skulle du av en eller annen grunn ikke være sterkt tiltrukket av dette føler vi med deg, men inviterer deg likevel til å sende inn bidrag i form av idéer, ferdigskevne artikler, Bullshit eller interessante bilder. Om du er interessert, ta kontakt, og ikke minst søk Omega Bulletin på Omegaveven!

HVORDAN OVERLEVE I SYDEN

Fredrik Ellertsen

Futharkknark

Nå som høsten har gjort sitt inntog i Trondheim, været blir gråere og gråere og selene trekker ut av Nidelva mot varmere farvann, sitter jeg ofte og drømmer tilbake til sommeren og til min aller første sydferie. Riktig nok kan alle plasser sør for Stavanger kalles Syden i min bok, men i sommer dro jeg til "Orntli-Syden". Kreta-Syden. I den sammenheng har jeg et par erfaringer jeg gjerne vil dele slik at leserne som er like lite syden-vante som meg kan unngå de samme fellene som jeg gikk i.

Husk å smøre deg mellom tærne

Jeg er ekte bleik bergenser tvers gjennom, og derfor stammer mye av erfaringen min med sterkt sol fra påskefjellet. I påskens livsfarlige UV-mettede sol holder det å kline nesen inn med faktor 50, da resten av kroppen uansett er dekket. Det falt meg derfor ikke inn å smøre meg *mellom tærne* før jeg la meg på stranden med en øl. Påfølgende dag var det vondt å ta på seg ankselsokker, og flip-flops var fullstendig out of the question. Jeg trenger vel ikke si mer enn at det er utrolig kjapt å være solbrent under lilletåen.

Tenk deg om før du leier bil

Av en eller annen grunn ser det ut til at folk i varmere land har en forkjærighet for svartlakkerte biler. Jeg har alltid vært tilhenger av uttrykket "Do as the locals do", og valgte selv sagt den mørkeste sedanen til Sixt da vi skulle ha leiebil på Kreta. Dette valget angret vi fort på -- jeg er sikker på at vi kunne stekt egg på panseret, og beltespennene kunne uten problemer brukes som brennern. "Do as the locals do, but use your damn head" tror jeg er en bedre lever Regel.

Ta kun med deg kjedelige bøker

"På sydferie må man ha bok," tenkte jeg. I bokhandelen på flyplassen fant jeg dermed en gammel klassiker av Isaac Asimov, og endte opp med å bli helt fullstendig oppslukt i den. Jeg leste *Hele tiden*, og det var ikke før jeg var ferdig med boken at jeg oppdaget at huset vi bodde i faktisk hadde basseng. Neste gang tar jeg med en ordbok. Nei, forresten: Kjenner jeg meg selv rett blir jeg nok oppslukt i etymologien, og da er vi like langt. Det blir Donald-blader neste sommer.

Ikke la dem vite at du er norsk

Eksotisk som Kreta er, så har det vært nordmenn der før. Dette er noe man blir smertefullt klar over i det øyeblikket man åpner munnen og aksenten din røper skandinavisk opprinnelse. Utrop som "JA MANGE TAKK SÅ GOD SITTE HER?" eller "RASPEBALL KJØTTKAKE HURRA FOR KONGE" er uunngåelig. Til neste sommer skal jeg lære meg polsk og satse på at terskelen er høyere for å live fra seg polske fraser, og forhåpentligvis kan jeg få være i fred.

Omega Bulletin presenterer:
Adrian Ribe og Anders Liland

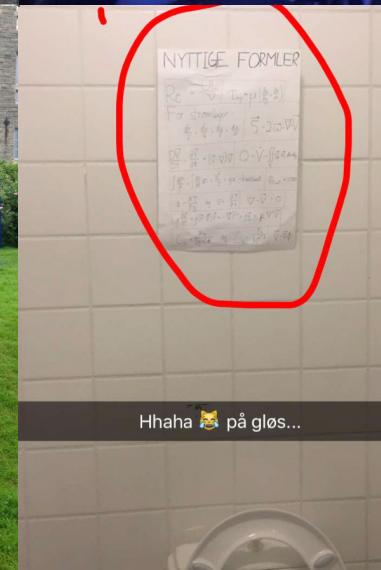
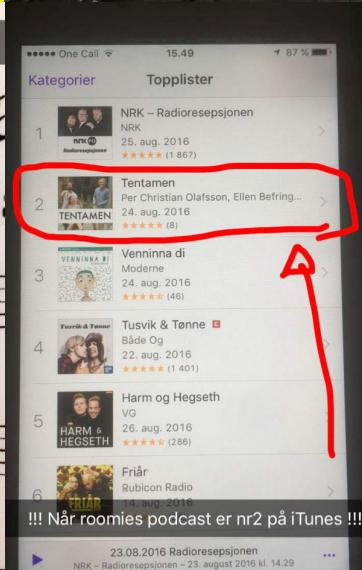

STUDENTER
SAMFUNDET

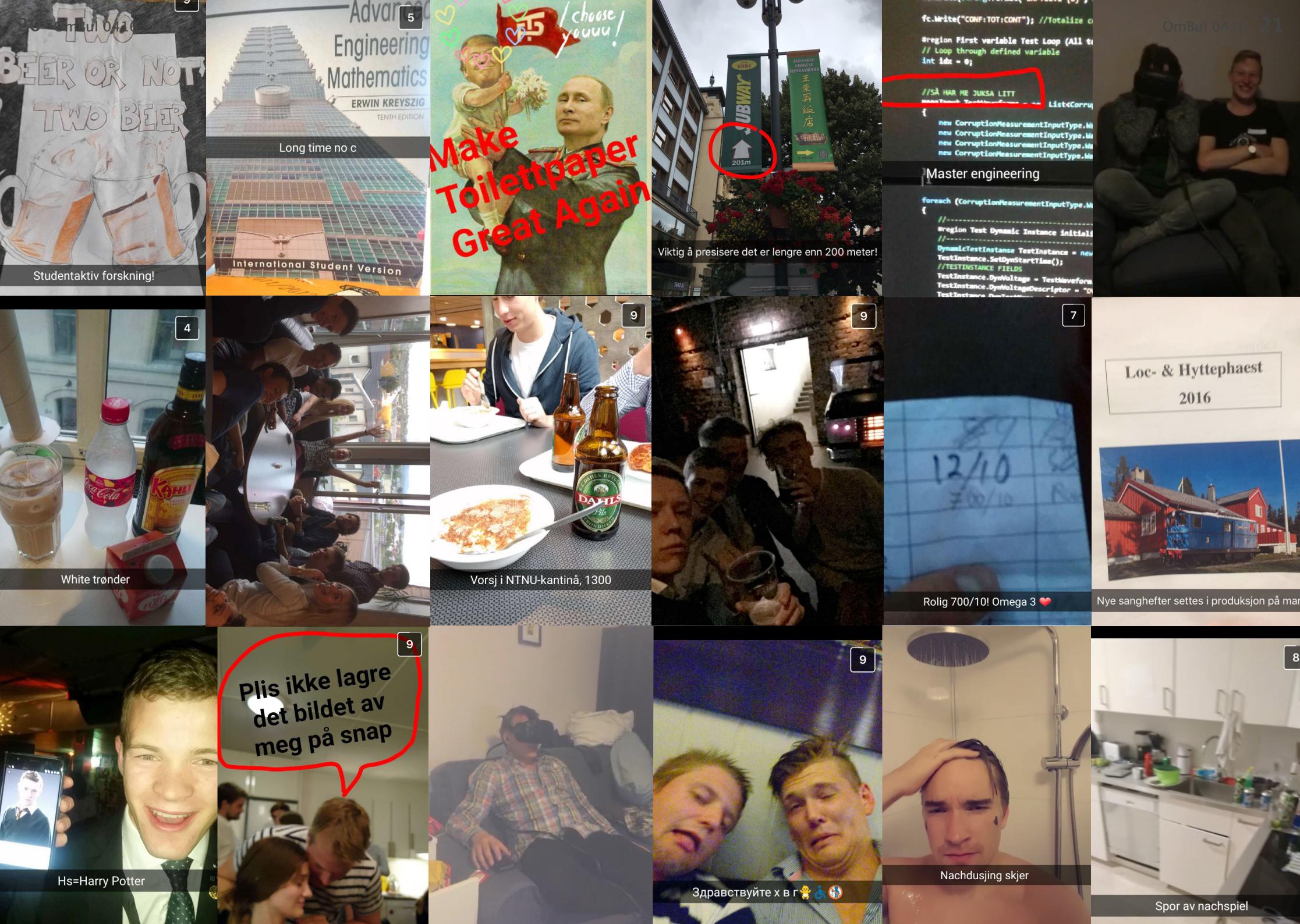

Så var det bare å legge seg...

Haha 😂 på gløs...

LIVET UTEN STEKEOVN

En objektiv minikronikk om livet uten stekeovn

Det er ofte man må inngå kompromisser med seg selv. For å få noe bra må man gi opp noe annet bra. Av og til velger man kanskje feil når man må ta disse skjebnesvangre valgene. Det gjorde jeg da jeg fikk valget mellom egen leilighet og stekeovn og valgte leiligheten.

Leiligheten har to kokeplater og en mikrobølgeovn. Det er ikke engang plass til en stekepanne og en middels stor kasserolle ved siden av hverandre på disse to kokeplatene og hva skal man egentlig med en mikrobølgeovn? Dette resulterer i et kosthold som kombinerer det du kan koke i en liten gryte med det du kan steke i en stekepanne, samt utallige fantasier om ovnstilberedt mat. Jeg har også sett meg nødt til å strekke ut en sosial hånd mot medmennesker i besittelse av stekeovn slik at de kan mate meg når livet blir for tragisk.

Embla Trasti Bygland
Futharkknark

Man klarer seg greit nok uten stekeovn tenker du kanskje. Vel, det tenkte jeg også for ett år siden. Det er en løgn. Som student klarer man seg ikke (bra) uten torobrownies, pizza, boller, stekte grønnsaker og lasagne. Det man derimot kanskje hadde klart seg uten er spaghetti. (Som en person som lever på spaghetti er jeg her uenig i min egen uttalelse.)

P.S. Ikke prøv å bake kake i mikrobølgeovn.

Oppsummert:

Fordeler med mikrobølgeovn:

- Man kan poppe micropopcorn
- Det går lynfort å varme tevann
- Man kan lage vasne ostesmørbrød på 30 sekunder
- Man orker å varme tacorestene sine
- Det går fort å smelte smør til torobrowniesen man ikke har en stekeovn å steke i.
- Man kan kjøpe seg en hamster og muligens tjene en formue på et søksmål
- Det går an å koke en potet på bare noen minutter.

Ulemper som følge av fraværende stekeovn:

[Error 001. List exceeds page dimensions]

RETT FRA...

...TANNLEGESTOLEN

Fingrene strammer seg så hardt rundt armenet at knoklene hvitner. Klumpen i halsen blir om mulig enda større. I det jeg skal til å anslå en økning i cm, slår det meg at jeg ikke har noen som helst anelse om diametern på spiserøret. I og med at klumpen kjentes stor ut fra før, innser jeg at en økning i mm kanskje er mer sannsynlig. Så la oss nå si at det kjentes ut som at den vokste flere mm.

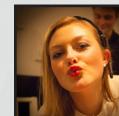
Det velter seg i magen, og et øyeblikk er jeg redd for at frokosten skal komme i retur. Det gjør den heldigvis ikke. Enda.

Det sterke lyset forstyrrer synet, og forsterker redselen og ubehaget jeg allerede kjennen godt i kroppen. Jeg vil ut. Jeg vil ikke sitte i denne blå skinnkleddde stolen under den sterke lyspære. Jeg vil ut. La meg gå.

Men jeg får ikke gå. Ikke enda. Jeg må pine meg gjennom endeløse sekunder, kanskje minutter. Igjen denne ubesluttetheten i valg av passende størrelser. Jeg har jo egentlig vanskeligheter med å bestemme meg for det meste. Hva jeg skal ha til middag, for ikke å snakke om frokost. Så jeg går alltid for det samme, hver dag. Julafuten som dagen der på. Kornblanding med valnøtter og skummetmelk. Da slipper jeg å sette meg selv i en vanskelig valg-situasjon. Kanskje jeg en gang for alle må finne meg en fast størrelse, min kornblanding-med-valnøtter-og-skummetmelk-måleenhet?

Stolen begynner å bevege på seg. Hodet beveger seg mot bakken, bena svakt oppover. Stikk i strid med slik jeg vanligvis vil opptre. Slipp meg ut, la meg gå.

Selv ikke sommerfuglene i magen klarer å flakse seg ut gjennom spiserøret. Eller pleier de å bruke luftrøret? Populasjonen var, etter det jeg kunne kjenne, i ferd med å gå til himmels. Med

Mia Olea Vettestad
Hendes Fristigheid
Vafuelknarken

Illustrasjon: Alexandra Skau Vedeler

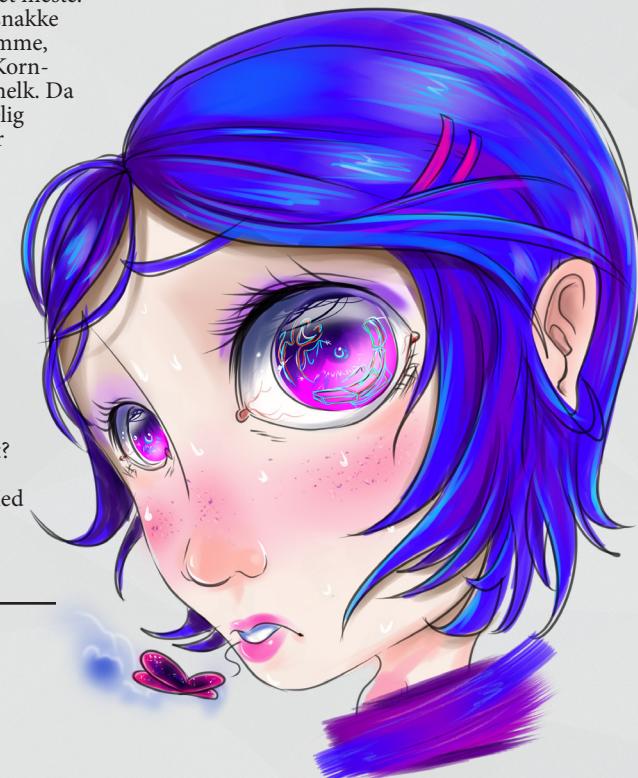
tanke på det næringsgivende miljøet med frykt og uro, kunne det vel tenkes at veksten kan regnes for å være tilnærmet eksponentiell. Nesten som en fremvekst av bakterier. Uønsket var de i hvert fall fra min side.

Skal jeg bare reise meg og løpe?

Før jeg rekker å ta en beslutning, treg som jeg er, skygger noe for det sterke lyset fra lampen over hodet på meg. To smale øyne stirrer mot meg mellom en blå hatt og munnsbind i matchende farge. Klumpen øker trolig en mm eller to til, og beveger seg oppover spiserøret. Udyret i magen løper sprint mot Bolt.

"Skal vi fjerne den visdomstannen nå da?"

Hodet beveger seg svakt opp og ned, selv om det jeg egentlig vil er å riste det fra side til side.

HØY MUSIKK

Du drar på deg headsetet, setter deg ned i sofaen og slenger opp beina. Snart strømmer tonene gjennom kroppen. Denne sangen er akkurat det du vil høre på. Resten av verden blir borte iblant lydene.

Musikk. Hva er det?

I TV-serier. På YouTube. I heisen. Fra orepluggen på lesesalen. Fra instrumenter. Vi er omgitt av det. Intervaller mellom lydfrekvenser. Sely om smaken varierer fra individ til individ og miljø til miljø, setter nærmest alle pris på en form for musikk. Folelsen av å lytte til den sangen man higer etter å høre er fantastisk. Hva gjør det så spesielt?

Sex, dop, trening, mat, og musikk har det til felles. De pumper hjernen vår full av endorfiner. Musikk "belonner" oss på lik linje med det våre mest essentielle evolusjonære mekanismer (tenkte mest på sex og mat her, selv om ol++ er en verdig konkurrent). Denne oppdagelsen skapte bare flere spørsmål. Skal liksom albumet Thriller av Michael Jackson erstatte ONS? Om det bare gikk an å befolkje jorda med fete tunes..

Så, er endorfiner grunnen til at småkidsa uten særlig erfaring med verken digg mat eller rusmidler klikker fullstendig når Freddy Kalas' Jovial spiller? Hypotese: Jepps.

Men gir det egentlig noen mening at musikk skal aktivere belønningssentrene i hjernen?

Egentlig aner ingen hvorfor musikk gir oss den følelsen. Det finnes ingen klare svar, men forslag slenger folk allikevel rundt.

Du, jeg, og alle mennesker elsker monstre. Du vet det treet som ser litt ut som om det smiler? Husvegger som er sote fjes? Skikkelsen i mørket som viste seg å være jakka over stolen? Kroppen din lever av å se monstre overalt. Kanskje gjelder dette for musikk også.

En psykolog på 50-tallet påstod nemlig at grunnen til at vi liker musikk, er at vi har kjennskap til de typiske monstrene i sanger. Vi opplever da mestringsfølelse når vi gjenkjenner monstrene og klarer å forutse hvordan musikken vil gå - og dette gir oss tilfredsstillelse. Høres ganske troverdig ut (hvertfall mer enn FRP sine valgkampløfter).

Melodier er mer enn bare toner. Det eneste som faktisk har noe å si, er forholdet mellom frekvensene til de forskjellige lydene: $12\sqrt{2}$ mellom hver note. De med perfekt gehør vil kanskje ikke si seg enige, men for de fleste høres musikken like bra ut selv om vi stemmer instrumentet opp eller ned. Dette gir mening: Monstrene kjenner vi igjen uansett hvilken frekvens vi stemmer etter. The Beatles viste oss dette med sine tidligere sanger, som spilles med litt lavere toner enn det som er vanlig (A4 på 435Hz i stedet for 440Hz). Men er da monstre virkelig det eneste som gjør at vi kan sette pris på musikk? Ikke helt sikkert.

Vi er vel egentlig egoister hele gjengen. Litt kjøpt å innromme, men jaja. Sånn er nå livet. Det fine med å være egoist er at alt handler om meg. Det gjelder selvfolgelig også tekstene til sangene jeg hører på. Alltid hyggelig å høre om at andre skriver om meg og mitt. Narcissistisk er jeg heldigvis ikke - de velger tross alt å skrive om meg. Om det får meg til å føle meg bra? Tilfreds? Selvfølgelig. Uansett, dette er en annen viktig side av musikken. Sanger kan minne oss om opplevelser, steder, og andre personer, samtidig som at vi ofte kan relatere til lyrikken hvis musikken har tekst. Muligens bidrar dette til å sette hodene våre i en sinnstilstand som gjør oss mer mottakelige for impulser, deriblant gode følelser som skyldes sangen. Kombinert med endorfinene er det da ikke overraskende at musikk for mange kan ha en rørende effekt.

Musikk er merkelig. Vi omgir oss med det, men det er vanskelig å forklare hvorfor det høres bra ut. Trengs det egentlig at vi forstår det? Tja. Det eneste viktige er at vi liker det. At det er et lypunkt i hverdagen. Det lille som pusher deg på lesesalen. Når du trener. Heldigvis er det ikke det eneste som kan bringe oss glede i hverdagen. Mat, trening, og dop gir oss gudskjelov også endorfinkick - ellers ville vi vel gått rundt og blasta sanger på repeat hele tida.

Mennesker liker å føle seg bra. Aller best er vel da å kombinere endorfinkilder. Finne toppunktet for hedonistisk eufori,

liksom. Hvem, hva, hvor for den som begjærer alt. Jeg tror jeg har en god idé, og selvfolgelig har den noe å gjøre med musikk. Live musikk. Ikke bare en konsert, nei. En festival. Telt er jo en selvfolge. Musikkfestivaler, ja. Uten tvil den høyeste form for eksistensiell nyttelse. Musikk, usunn mat, dop, sex, moshpits, og vill dansing - alt i én pakke. Bare sorg for å ikke besøke den nasty dassen.

Vi liker musikk. Forstår vi hvorfor? Kanskje, kanskje ikke. Men det høres bra ut uansett.

Tekst og illustrasjon:
Eirik Ekjord Vesterkjær

HVORDAN NAPPE BEIN UT AV LAKS

En regntung vårdag før ferien befant jeg meg på Sør-Trøndelags triveligste øy (suck it Hitra), Froya. Jeg hadde kommet etter løvnad om sommerjobb. Det første innblikket står fortsatt ved meg. Fabrikken, kantina, campingvogna, den avslappede landeveien mellom arbeidsplass og hjem. Senga og sofakroken jeg kom til å tilbringe sommeren i. Omvisningen var brått ferdig, og jeg måtte tilbake til Trondheim og fluideksamen. To uker senere var det derimot klart: jeg skulle jobbe på laksefabrikk.

Jobben starta i begynnelsen av juli. Da var jeg godt innredet i mitt bosted for sommeren, en noe nedslitt campingvogn uten noe vann eller fungerende kjøkken. Vogna sto inntil et estestisk utilfredstillende malt hus (gult og blått, æsj) hvor jeg kunne finne både kjøkken, bad, vaskerom, fem litauere og fire bulgarere. Hoveddelen av arbeidskraften på SalMar hentet fra utlandet, og alle i huset jobbet der. Jeg fikk plass på badet, fikk noe mat inn i kjøleskapet, men så måtte jeg legge meg. Jobben starta morgenen etter, og jeg ville være uthvilt.

Første dag på SalMar startet med et kvalitetssjekk-kurs, for alle sommervikarene ble sendt videre til utstyrssboden. Her fikk vi utdelt masse moro, som inkluderte:

- 1 par industigrads gummistovler
- 1 sett hørselsvern med radio
- 2 par crocs, et par til bruk i kantina, det andre til gangen mellom kantina og produksjonen
- 1 superkult nøkkelkjede til å ha ansattkort i
- 1 nøkkel til skap

Etter å ha fått alt dette lempet på meg ble jeg stående uten noen formening om hvor jeg skulle gå. Fortumlet gikk jeg tilbake til resepsjonen, men plutselig kom en liten og mildt sagt stresset dame og nappet tak i meg og dro meg med. Sammen med henne var en annen av sommervikarene, og vi ble hurtig geleidet gjennom håndvask, skobyte, gjennom en lang gang, inn en dør, nok en håndvask og desinfeksjon, på med et hårnett og ned i en kjeledress, ut nok en dør, ned en trapp, inn i støvlene og på med hørselsvernet, ENDA en håndvask og antibac fra en maskin, og brått var vi ute på produksjonsgulvet. Vi ble vist hvordan vi skulle stempe oss inn og ut og til pauser, nok en gang veldig hurtig, før vi måtte på med ekstra tildekning. Bomullshansker (og en vernehanske hvis du skulle bruke kniv), latexhansker, plastforkle og plastermer ble fort dratt på. Guiden drev oss så videre gjennom fabrikken, under samlebånd, over en trapp og bort til en dame som sto ved et bånd og sjekket fisk. Der ble den andre uvitende sjelen kvikt lempa av, før jeg og den hurtige guiden vår fortsatte. Tilbake over trappa og under et rundbord var jeg ved omvisningens ende. Veiviseren min signaliserte at jeg skulle lene meg nærmere, pekte på en sot gammel asiater og sa: "Dette er Sommai, hun skal være din fadder," og så var hun borte. Jeg var etterlatt midt i en svær fabrikk uten noen andre enn denne eldre asiatiske damen med et navn jeg ikke hadde fått med meg i farta.

Heldigvis snudde hun seg med en gang mot meg og smilet med overraskende glede. Hun ga meg en nett liten fisketang, stilte meg ved noe som så ut som en skjærefjøl, dro frem en lakseflanke og sa "nappe bein!" akkurat høyt nok til at jeg kunne høre det. Jeg var helt forfjamset over hvor mye som akkurat hadde skjedd, men på en fabrikk er det lite tid for å stå stille og gjøre ingenting. Sommai tok tak i hånden min og dro den over fisken. Ting falt litt om litt på plass i hodet mitt, og jeg begynte å nappe ut de beinene jeg kjente stikkje meg i tommelene mens jeg befølte den steindøde halve laksen som lå foran meg. Da jeg trodde jeg var ferdig sendte jeg fileten

bort til Sommai, som kjente raskt over den, nikket, ga meg et kort men stort smil for hun lempet den over på samlebåndet som gikk bak oss. Til min forskrekkelse sto de tre personene på samlebåndet og gjorde akkurat det samme som jeg nettopp hadde gjort, bare at de gjorde det på en fart av femten fisker i minuttet. Det hadde tatt meg i hvert fall halvannet minutt å bli ferdig med min ene. Mer rakk jeg ikke å tenke før Sommai nappet meg tilbake til vårt eget lille bord.

Den første dagen gikk raskere enn man skulle trodd. Første pause kom fort, og etter å ha sittet i kantina i en time fikk jeg plutselig beskjed om å dra hjem. Klokka hadde så vidt slått ett, men første dag er litt annerledes enn andre, og jeg fikk beskjed om å dra hjem tidlig. Neste dag skulle ikke bli som første. Jeg måtte slite meg ut av senga klokka seks, altfor tidlig for en sliten student nettopp ferdig med eksamener, slenge meg på sykkelen og være på jobben halv syy. Hele den første uka jobbet jeg med Sommai, og arbeidsoppgavene mine besto i blant annet:

- Nappe bein ut av fisk
- Sende fiskefileter gjennom en kuttemaskin
- Fjerne første og siste bit av den oppkuttede fileten
- Fylle bokser med fiskebiter og sende dem videre på traller
- Ta fiskebitene ut av boksene igjen og putte dem i porsjonspakker
- Ta fiskebiter fra et samlebånd ned på et annet med jevne mellomrom mellom
- Pakke fisk
- Skjære av beinrester etter at fisken hadde gått gjennom trimmaskinen
- Stable paller med pakket fisk
- Masse annet med fisk
- Fisk

Sommai var en flott lærermester, og som alle asiaterne der (ikke meningen å være rasistisk, lover) var spesialiteten hennes å jobbe med kniv. Jeg lærte meg hvordan man fjerner melaninflekker på laksfileter i fart med hennes kontinuerlige instruksjoner ("du må presse kniven ned sånn at den bøye seg ja og så kutte ja du er så flink!") og fikk høre om barna hennes (datter som jobber i Trondheim, sønn

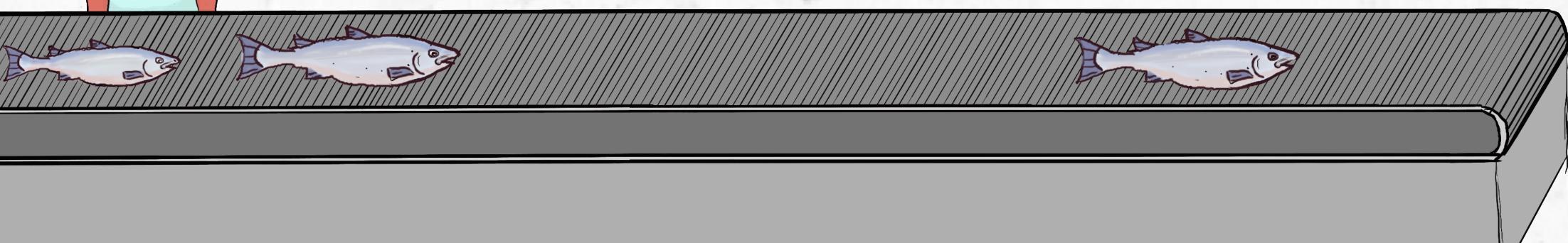
som jobbet i Vietnam). Jeg slang meg med henne i pausen hvor vi satt ved asiatbordet og hang ute for å ta en røyk (henne, ikke meg). Den første uka var lærerik og interessant, men etter den andre innså jeg det: det kom til å bli veldig lite variasjon de neste ukene.

Heldigvis var sommeren på Froya mer enn bare jobb. Jobben var faktisk bare halve dagen, så jeg hadde masse tid til å forfølge noen av mine interesser. Blant jogging, dataspill, lesing og serier var det en ting jeg begynte ordentlig med: instagram. Froya er et nydelig sted, så jeg prøvde å holde mine ~70 instagram-følgere oppdatert med alt det spennende som skjedde i sommeren. Med ikke altid like mye å melde ble jeg kongen av hashtags, og leseren kan fritt få lov til å bruke disse utvalgte kreasjonene: #dettekunnehaværttekstmenhæsjæggermorsommere, #jegmåoppthalvfemimorgen, og #måtteforere stenvaskefiskavbrillene(flere kan forresten nyttes @torjusklaff). Jeg fikk også blitt litt kjent med naboen på den andre siden av veien, Gunhild og Kjell Olav. De var utrolig hyggelige venter og tilbød meg ol så ofte de kunne. Alle mine studentbrødre vet sikkert hvordan et slikt tilbud er vanskelig å avslå. En fridag midt i arbeidsperioden ble jeg med Kjell Olav på en lang sykkeltur på jakt etter pokemon, og Gunhild har ennå ikke tiliggitt meg etter å ha introdusert han for dette spillet. De stilte også seg selv til disposisjon når jeg trengte å bli kjørt til bussen til Trondheim.

Etter fem uker med laks dag inn og dag ut, instagram og HBO Nordic var det endelig klart for meg å dra tilbake til Trondheim for å fortsette ferien min. Jeg kunne nå filtere en laks, kutte den opp og pakke den ned, lage syke hashtags og hadde fått fylt opp bankkontoen betydelig. Det var en utrolig opplevelse, og hvis du noen gang får muligheten til å jobbe på laksefabrikk, ta den! Det verste som kan skje er at du får litt ryggproblemer men det har gått helt bort nå føles det som jeg er ikke helt sikker jeg tor ikke prøve å anstreng den akkurat nå men ja ta sjansen!

Tekst: Torjus Klafstad

Illustrasjon: Embla Trasti Bygland

ANMELDELSE: DARK SOULS III

Dark souls-universet handler om en verden i kaos, en verden som ser dommedagen i øynene igjen og igjen i en uendelig syklus. Dark souls 3 holder seg fortsatt til tro med historien, bare at denne gangen er vi rett før bristepunktet av en ny syklus og hele verden er på sitt mest desperate. Nøe mer bakgrunnshistorie enn dette gir ikke spillet deg, og du må dykke ned i wiki-sider på internett for å finne tolkninger av historien. De som ikke er vant med spillene vil bli overrasket over hvor lite vennlig Dark Souls er mot nybegynnere. Her må man virkelig SLÅ spillet for å fullføre.

De to forrige spillene i Dark Souls-serien, sammen med de to frittstående spillene Demon's Souls og Bloodborne, er notorisk kjent for sin ekstremt høye vanskelighetsgrad og stupbratte læringskurve. Dark Souls III er intet unntak. Det finnes ingen justerbare vanskelighetsgrad, så det er vinn eller forsvinn for nye og gamle spillere. Som i de tidligere spillene blir du kastet ut i en verden der alt ønsker å drepe deg fra første stund.

Som nesten alle andre RPG-er velger du en klasse på starten, med stats som du ikke vet hva betyr. Hvis du viker bare litt fra hovedveien kan du ende opp med å bli ødelagt av et krystallmonster som ruller på deg og dreper deg på noen sekunder. Plutselig er du overfalt av tre fortapte sjeler som ikke ønsker noe annet enn å drepe deg. Fiendene jobber også sammen: en av dem trekker deg mot en klippekant, og når du nærmner deg kommer den andre løpende ut fra bak en vegg og dyster deg over. Og alt dette kan skje i løpet av de første ti minuttene av spillet. Den svakeste fienden i spillet er i stand til å overliste deg på flere måter enn du aner, og dette sier alt om vanskelighetsgraden til spillet. Hvis du er ny til serien kan du godt ende opp med å dø flere ganger før du kommer til første boss. For noen kan dette være veldig demotiverende, og Steamstatistikk sier at 73% av de som har kjøpt spillet har slått den andre bossen i spillet.

For andre er det en strålende utfordring, og gjennom hele spillet møter du nye og kreative fiender. Stakebærende fortapte sjeler som stormer deg og prøver å spidde deg, prester med hoder dyppet i voks som skyter flammekuler, svære kuler av levende skjelletter

som prøver å rulle deg ned, kjemperotter som nådeløst og kontinuerlig flyr på deg, flere etasjer høye kjemper som du antar er bosser, men i virkeligheten bare er nok en hindring for deg å komme gjennom. I tillegg har vi fiendene som ikke alltid ser ut som fiender, som steinkjemper som later som de er døde og mimic-ene: monstre utkledd som skattekister som biter tennene sine (som egentlig er fingrene til uhedlige andre som har kommet før deg) i deg hvis du prøver å åpne dem. Kort sagt er karaktergalleriet i Dark Souls III utrolig variert, og fiendene er kreative og slu. De er alltid ute etter å lure deg i døden på en eller annen måte, og hvis du går inn i en kamp uten å respektere fiendene dine vil du dø. Igjen og igjen. Og det er sånn du lærer deg hvordan du spiller. For hver fiende du dreper får du et visst antall sjeler som fungerer som valuta i spillet, og når du dør mister du alle sjelene du har oppsamlet. Hvis du dør før du kommer deg tilbake til der du døde sist, er sjelene borte for alltid. Du kan ikke laste opp en gammel save, du må starte oppsamlingen på nytt. Sånn er spillet, og den leksjonen må du lære deg fort.

Dark Souls-serien er kjent for sine vanskelige bosser, og treern skuffer ikke. Spillet har noen kjedelige og ikke altfor godt designede bosser, som Curse-Rotted Greatwood og Crystal Sage. Du har også bossene som kan tilte deg med hvor urettferdige de føles, da i hovedsak Pontiff Sulyvahn. Det er også et par bosser som ikke er nødvendig for å fullføre spillet, og en av disse anses som den vanskeligste bossen i spillet. Der Dark Souls III virkelig Skinner er i de utrolig kreative og godt designede bosseiene. I kampen mot the Dancer of the Boreal Valley har alt falt på plass for designteamet. Dancer er en langlemmet, lutrygget karakter kledd i heldekkende rustning, som beveger seg med utrolig flytende bevegelser akkurat som en ekte danser. Arenaen er en kirke, og mens kampen pågår blir omgivelsene satt i flamme av sverdet hennes. Musikken, angrepene og den urovekkende men også noe behagelige stemningen gjør Dancer of the Boreal Valley til en av de beste spillopplevelsene jeg har hatt.

En av de første og viktigste bosseiene er the Abyss Watchers. Du entrer et enormt rom hvor kropper ligger strødd omkring. I den

andre enden ser du to kappekledde karakterer låst i en kamp som etter alt du vet kan ha vært i århundrer. Brått er den ene overvunnet, og seierherren snur seg mot deg med en utfordrende gest. Du står nå for tur. Det starter som en helt vanlig boss kamp, frem til kroppene på bakken en etter en reiser seg og går hensynsløst til angrep på både deg og hverandre. Denne kaotiske, men også adrenalinfylte kampen gjør at du må være fokusert og alltid klar for et bakholdsangrep. Det er bosser som disse som får deg til å sette pris på spillet og som gir en utrolig mestringsfølelse når du kommer seirende ut av kampen. Abyss Watchers er et strålende eksempel på god lore- og character-design, og her scorer Dark Souls III høyt.

Dark souls III tilbyr arkitekturelle kunstverk og overveldende landskap. Spillet krever oppgradert hardware for å kunne nyte alt FromSoftware har å tilby. Dessverre er spillet kun tilgjengelig i 30 FPS for konsoll-spillere, men dette er ikke et stort hinder for å kunne nyte spillet. Det er heller ikke helt optimalisert for PC, og med den kraftigste hardwaren du får tak i får du fortsatt FPS-drops i noen områder.

Alt i alt innfrir Dark Souls III forhåpningene forfatterene hadde. Det er en blanding av alt det beste fra de forrige spillene. Noen mener spillet gir litt for mye fanservice til tilhengere av de forrige spillene, men for oss var ikke dette et negativt punkt. Spillet anbefales på det varmeste, enten du er ny eller gammel tilhenger av Soulsborne-serien. Praise the Sun!

Tekst:
Torju Klafstad og
Fahd Boujmai

BULLSHIT

OmBul husker det du prøver å glemme

Velkommen til *Bulshit*!

Dette er Omegas egen tabloidside, der dine tips blir til morgendagens scoop. Send inn alt det ville du ser, hører, eller opplever (anonymt) på Gløshaugen og ellers til oss på Omegaveien. Klikk deg inn på Bullshit-siden under 'Aktuelle Sider' i dag, og skriv i vei! Ombul-redaktionen og dine linjeforeningsvenner ser fram til ditt sladder og vås!

AKTUELLE SIDER

- SØK KOMITE!
- Forsiden
- Hva skjer?
- Påmeldningslister
- Min profil
- Klasselister
- Komitemedlemmer
- Skapreservering
- Topplister
- Mailtlesender
- Seknadsoversikt
- Forum
- Bildeiser
- Ombul
- Matprat
- Omegaquote
- Bullshit** (highlighted)
- Bedreviiteren
- Drifkfeldighet
- Logg ut

En viss fadderjente ble mye fullere enn alle fadderbarna sine...

Het romanse mellom to fadderbarn, det ryktes at de ikke vil snakke om det i etterkant

Omegakvinde og -mand ble sett i het omfavnelse utenfor Intimen i fadderperioden

Soelle Novice ble sett med hakekors på sin t-skjorte

Det ryktes at Smøregutter (avsky!) har våget å dekke vårt edle Lokomotiv i aluminiumsfolie... Hevnen vil være sot

Påtroppende Scriptkunnighed på date med Hendas Kybernetiskeed's lillesøster!

Påtroppende Redacteur endte opp som seng for Redaktionsmedlem etter vellykket vorspiel.

Ny Soelle Novice² (AVSKY), hooker med faddersyster på bodegaen

BULLSHIT TIL FOLKET

Modell for "prisvinnende" midtsidepike-foto i hånd med ukjent frøken.

Rykter sier at mang en Omegamand spradet rundt i bar overkropp på strandvolley med Sport & Spill

Store deler av SosCom begår incest på styrephaest, en real familiephaest

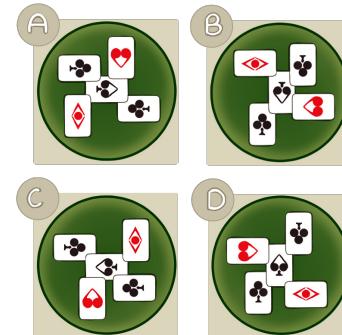
Soscom-mand opplever crazy på nært hold.

Omega-syster stakk hjem fra samfundet med random dude.

Ombul-kvinde forlater samfundet for "å dra hjem og sove" med sitt boy-toy.

Soelle Novice (AVSKY), og fadderbarn av Ombul hooket med Omega-mand på Lyche i fadderperioden.

LØSNING AV FORRIGE REBUS/KRYSSORD

Løsning: D - rekkefølgen kortene er lagt på bordet i er annerledes.

Den heldige vinneren av forrige Mester-Ku ble
Silja Bogfjellmo, ElSys
Ombul gratulerer!

Mester-ku

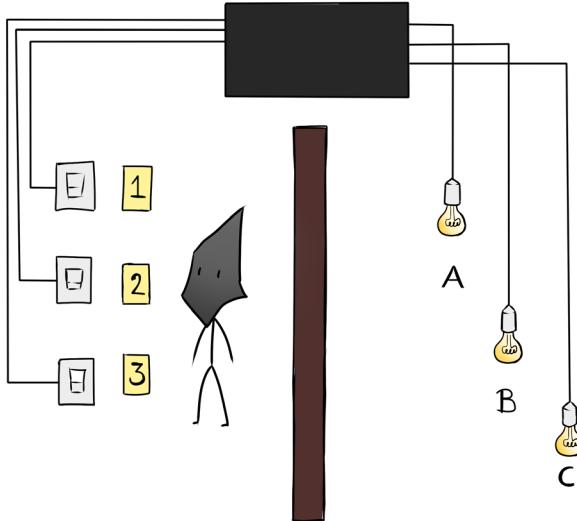
**Send scan/foto av løsning til
ombul@omega.ntnu.no
eller på Facebook til Omega Bulletin**

Premien er et eksemplar av Ohmar (Omegas sangbok).

Du er på besøk hos en Dragvolling, som etter å ha løst en hjernetrim innbiller seg om at han vet mer om elektronikk enn deg. For å få ham til å innse hvor feil han tar, må du løse den samme hjernetrimmen:

Du står i et rom (venstre) med tre lysbrytere, i rommet ved siden av er de tilhørende lyspærene - en til hver bryter. Du skal finne ut hvilke bryter som tilhører hvilke lyspærer. Du får skru av og på bryterne så mange ganger du vil mens du er i det venstre rommet, men når du først går ut til lyspærene kan du ikke gå tilbake.

Du må deretter avgjort ditt svar. Hvordan bør du gå frem?

Her er vi kun ute etter fremgangsmåten, ikke selve svaret.

Omega Bulletin hjem i posten?

Liker du å holde deg oppdatert om hva som skjer i Omega? Savner du den pirrende følelsen av å åpne et rykende ferskt eksemplar av Omega Bulletin? OmBul tilbyr nå alle gamle Omegafolk årsabonnement til kun kr 200,- per år. Vi finner frem det peneste eksemplaret og legger det i en fancy (ikke fancy, red.anm.) konvolutt som sendes hjem til deg.

Send mail til ombul@omega.ntnu.no for spørsmål og bestilling.